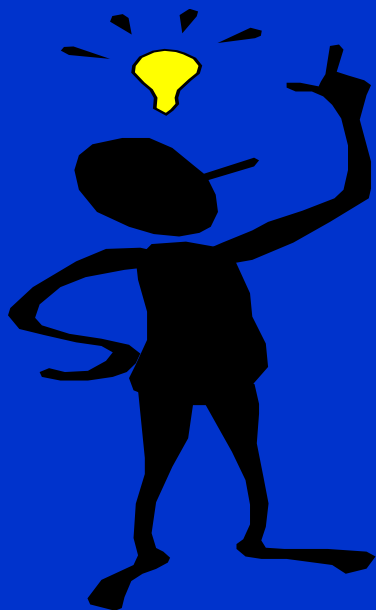

การปลูกป่าไม้อย่างพารา เพื่อความมั่นคงอย่างยั่งยืนแห่งชาติ

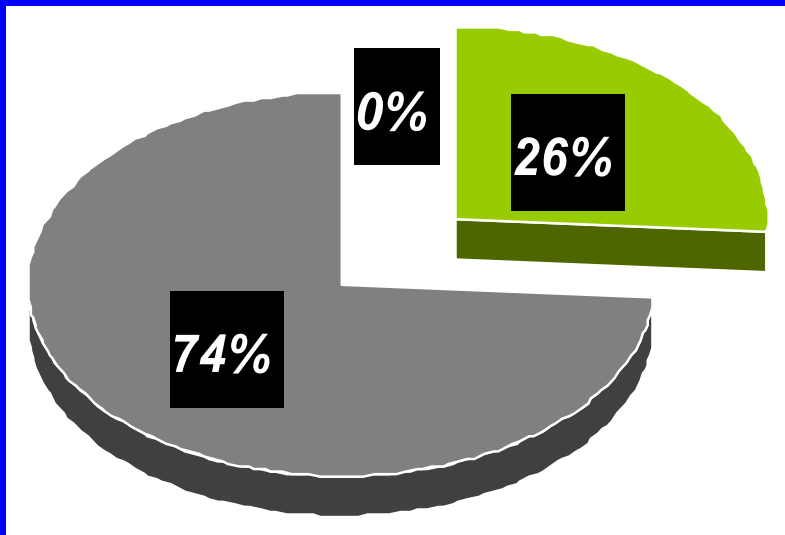
วิทยา งานทวี
หลักสูตร ปรอ. รุ่นที่ 11

ความสำคัญของปัญหา

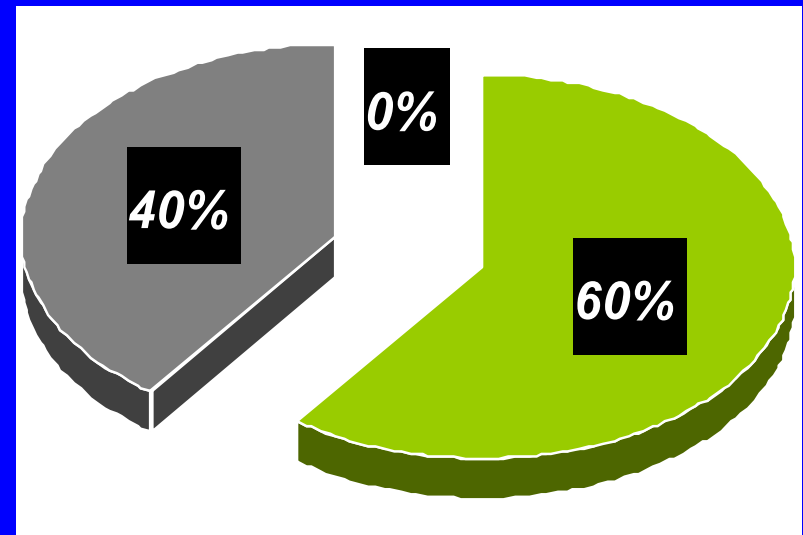
1. ประเทศไทยสูญเสียพื้นที่ป่าไปประมาณ 87 ล้านไร่ ในช่วงระยะเวลา 30 ปีเศษ ที่ผ่านมา หรือสูญเสียพื้นที่ป่าไปปีละประมาณ 2.73 ล้านไร่ ตลอดระยะเวลาดังกล่าว
2. ในช่วงระยะเวลาเดียวกัน ประเทศไทยมีการปลูกป่า โดยหน่วยงานของรัฐ เพื่อทดแทนการสูญเสีย เพียงประมาณ 5,617 ไร่ เท่านั้น
3. ประเทศไทยยังมีความต้องการบริโภคไม้ในประเทศ 5 ล้านลูกบาศก์เมตร แต่มีไม้ที่ออกจากป่าอย่างถูกกฎหมายเพียงประมาณ 3,100 ลูกบาศก์เมตร เท่านั้น ขณะที่ต้องนำเข้าไม้ประมาณ 3.4 ล้านลูกบาศก์เมตร
4. ประเทศไทยมีนโยบายเพิ่มพื้นที่ป่าเป็น 43.68% ของประเทศ เมื่อสิ้นสุดแผน 7 แต่แผนการปลูกป่าเพิ่มเติมยังไม่สัมฤทธิ์ผล
5. พื้นที่ป่าที่เหลือเพียง 26.04% ของพื้นที่ประเทศน้อยมาก เมื่อเทียบกับประชากรที่มีอยู่

กราฟแสดงพื้นที่ป่าในประเทศไทยเปรียบเทียบกับประเทศญี่ปุ่น

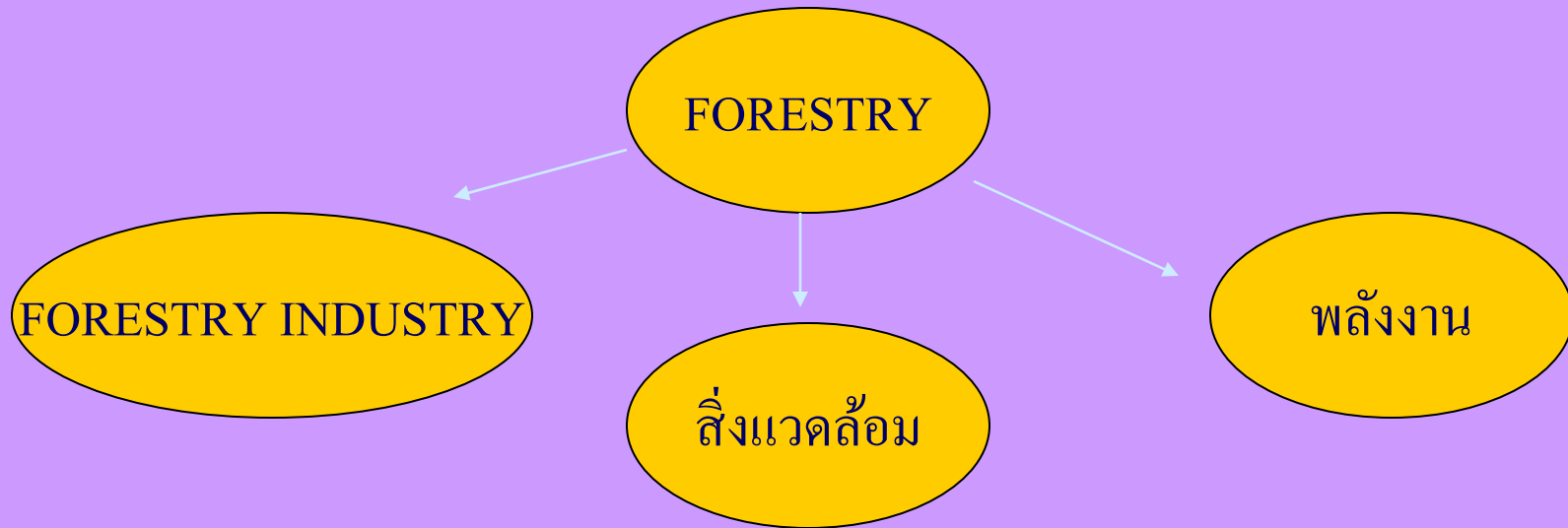
THAILAND

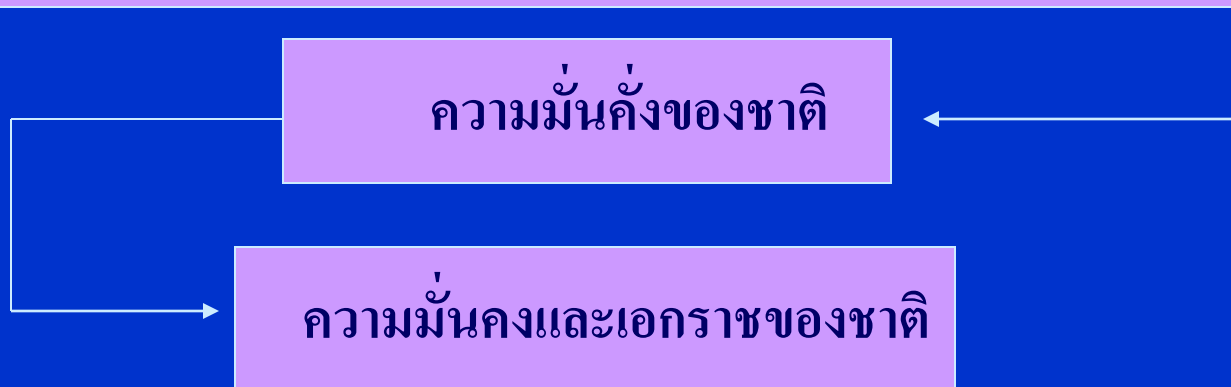
JAPAN

โครงสร้างการแก้ปัญหา

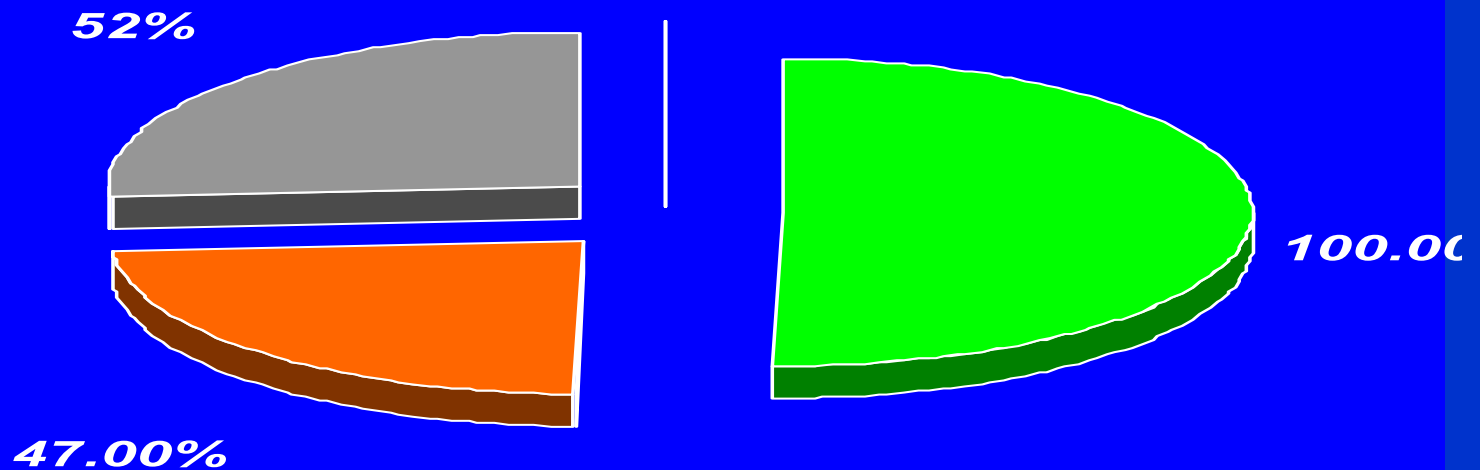

1.การกินดีอยู่ดีของประชาชน 2. การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน 3.การพึ่งพาตนเองอย่างถาวร

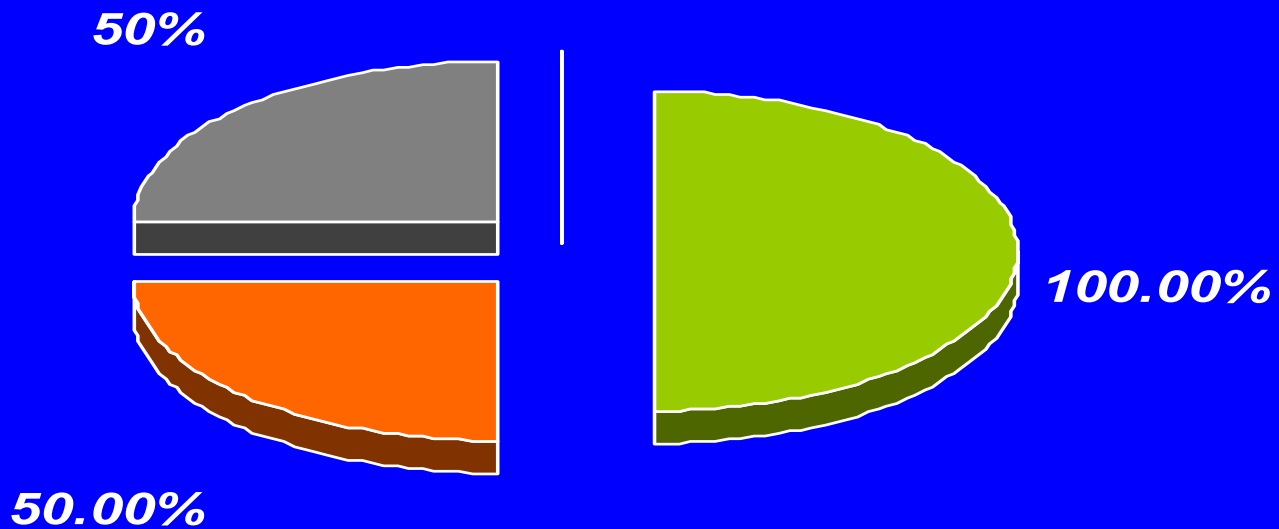
ผลทางเศรษฐกิจ

จากพื้นที่สงเคราะห์การทำสวนยาง 2 แสนไร่

■ รายได้จริง 36,486 ล้านบาท ■ รายได้จากการนำไม้ออกได้ทั้งหมด 76,172 ล้านบาท
■ สูญเสียรายได้ 39,686 ล้านบาท

จากพื้นที่ปลูกสวนยางพารา 12 ล้านไร่

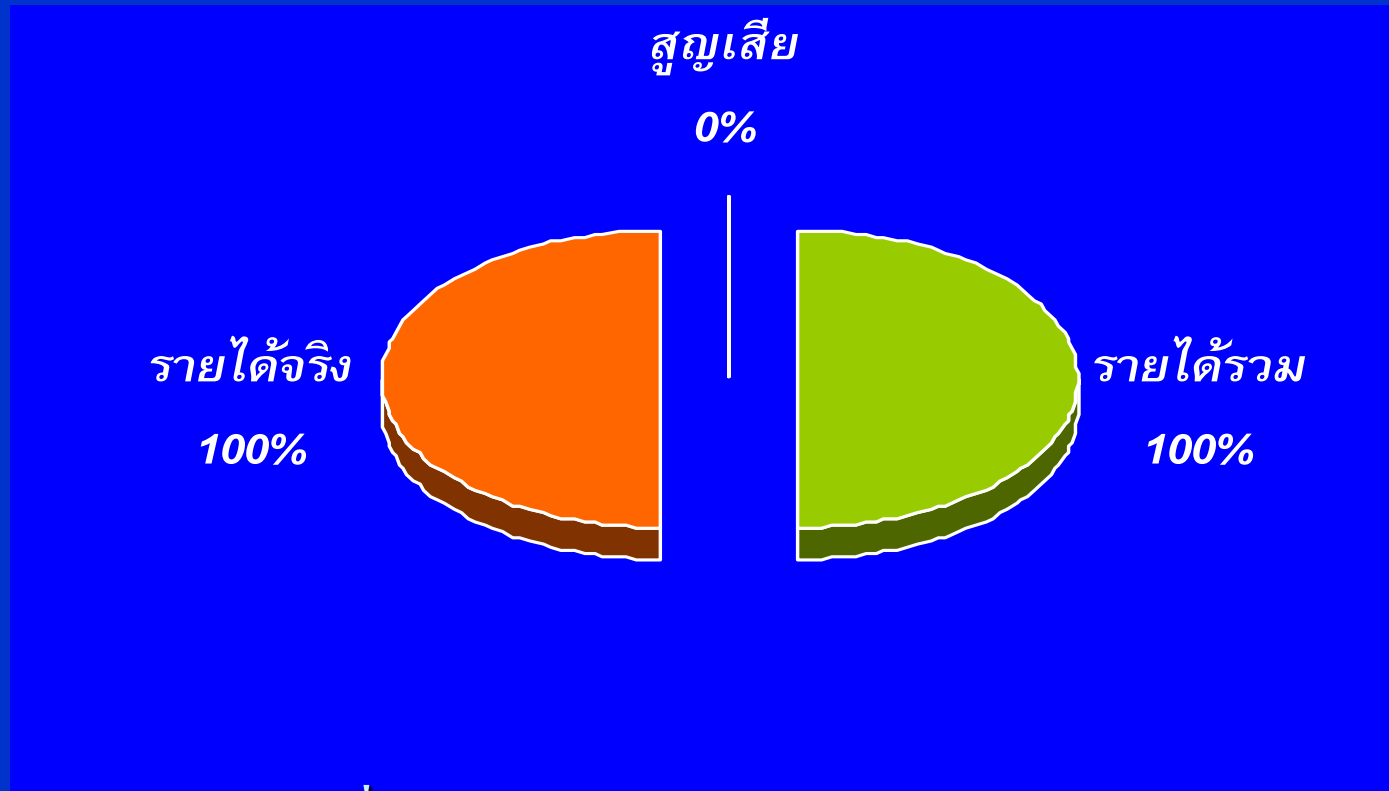
 รายได้รวมจากการปลูก 12 ล้านไร่ 75,000 ล้านบาท

 รายได้จริง 150,000 ล้านบาท

 สูญเสีย 75,000 ล้านบาท

หมายเหตุ:เป็นรายได้เพียงช่วงเดียวจากการตัดโค่น เมื่อหมดอายุให้น้ำยาง

จากพื้นที่การปลูก 44 ล้านไร่

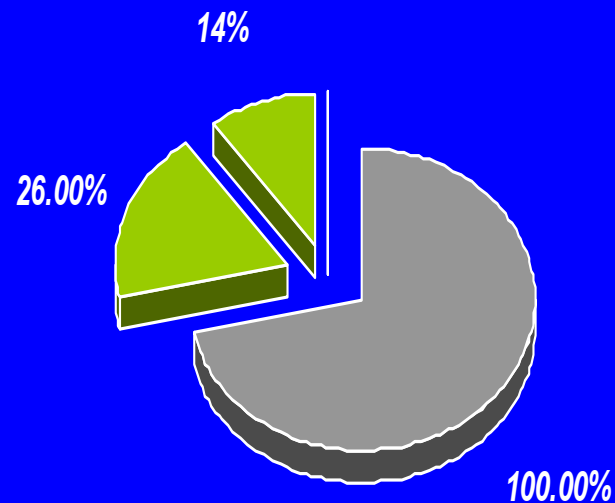
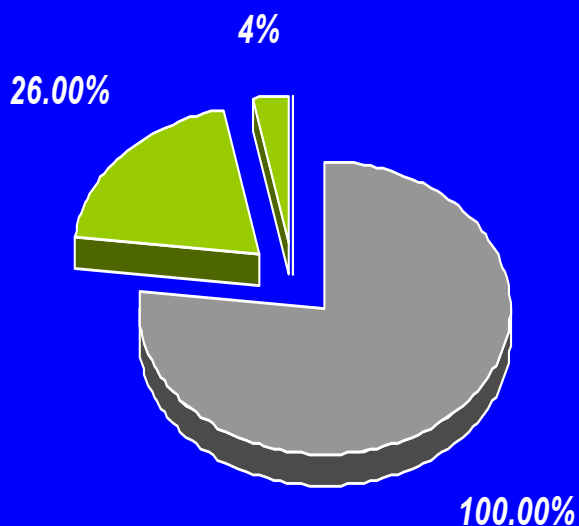

มูลค่ารวมนับจากปีที่ 13-19 ประมาณ 2.11 ล้านล้านบาท

มูลค่าจริงนับจากปีที่ 13-19 ประมาณ 2.11 ล้านล้านบาท
หมายเหตุ: ทั้งหมดเป็นมูลค่าในแต่ละช่วงอายุรวมกัน

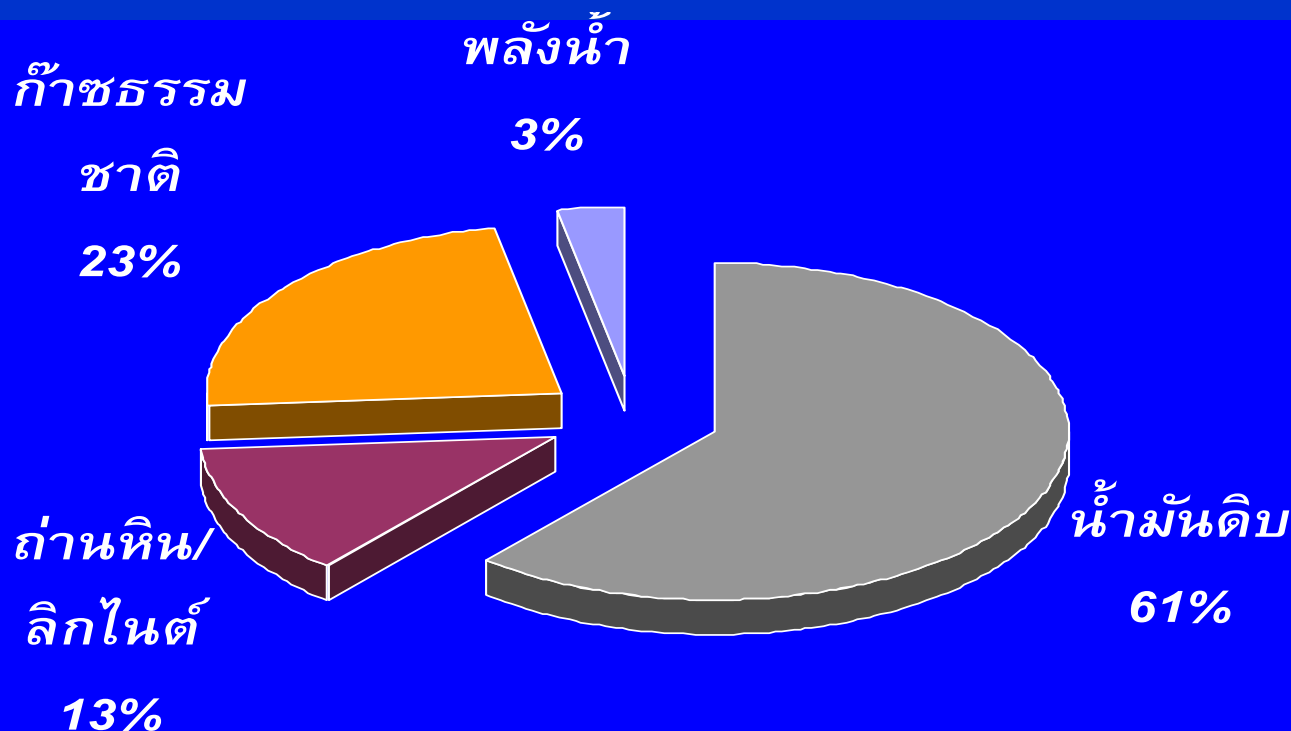
ผลทางด้านสิ่งแวดล้อม

สามารถเพิ่มพื้นที่สีเขียวจากเดิม 26% เป็น 40% ตามนโยบายรัฐบาล
โดยใช้ไม้ยางพาราในการปลูกทดแทน

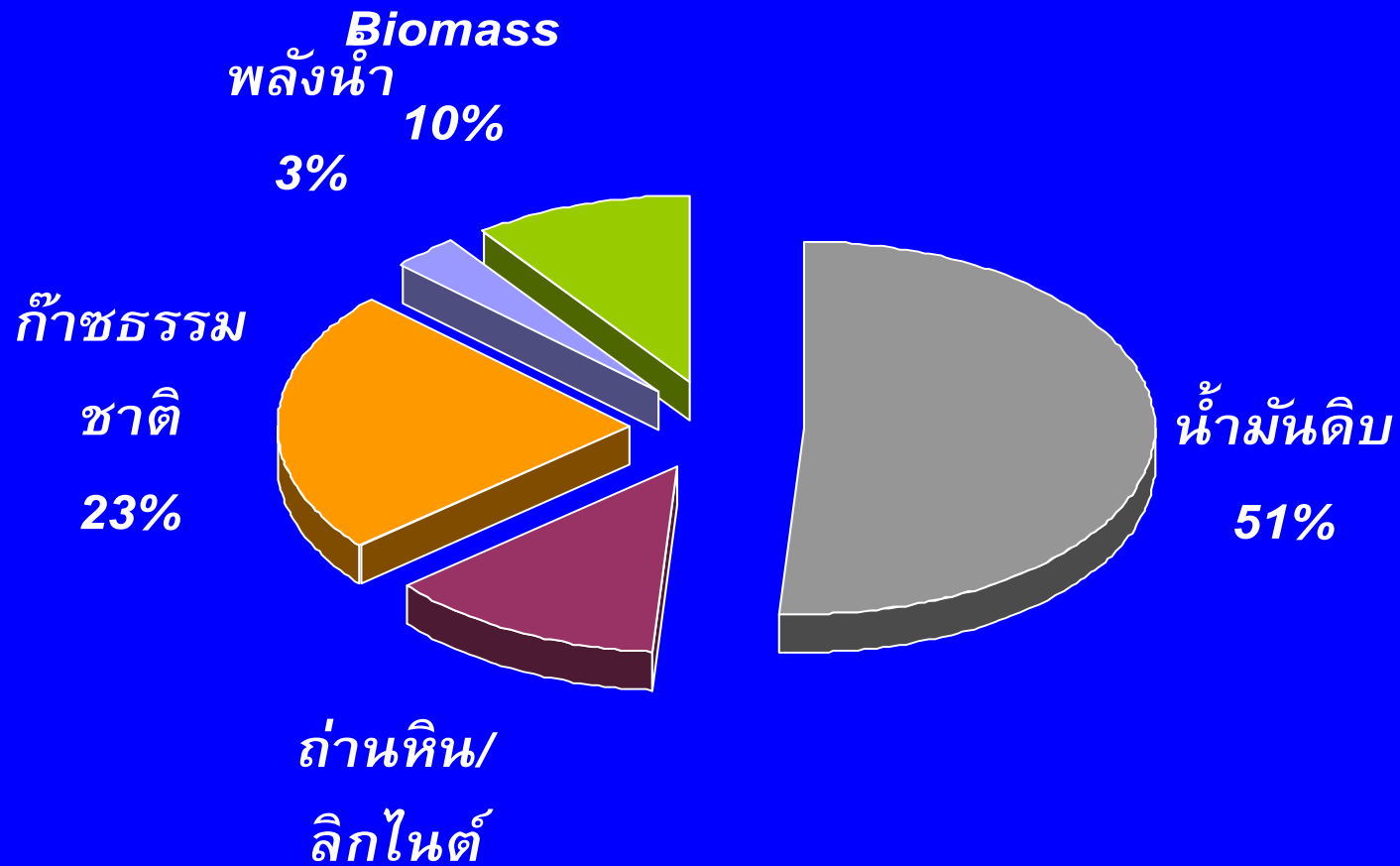
ผลทางด้านพลังงาน

โครงสร้างการบริโภคพลังงานของประเทศในปัจจุบัน

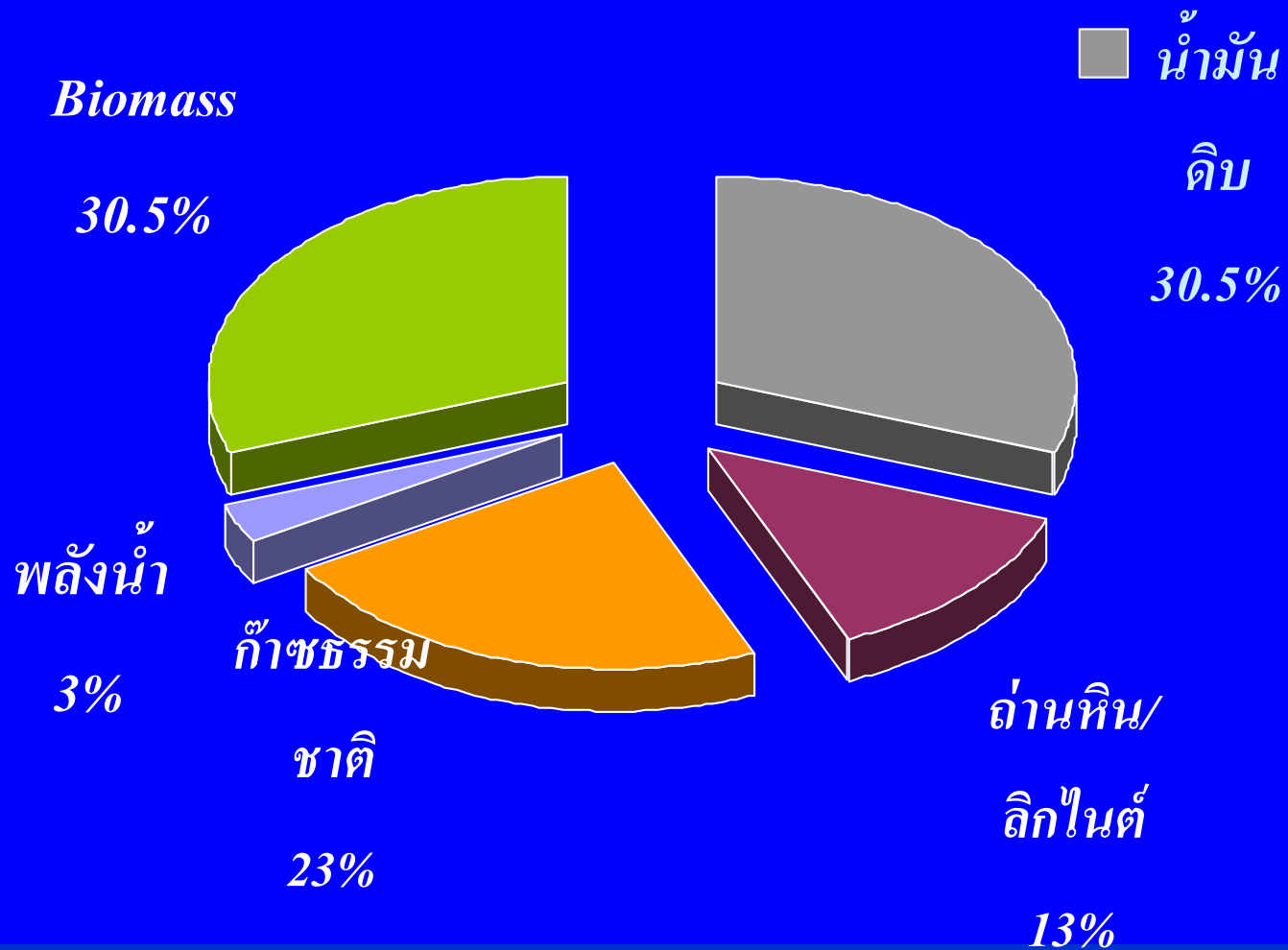
ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ

โครงสร้างการบริโภคพลังงาน
กรณีใช้เทคโนโลยีชีวภาพทดแทนการบริโภคน้ำมันเชื้อเพลิง 10%

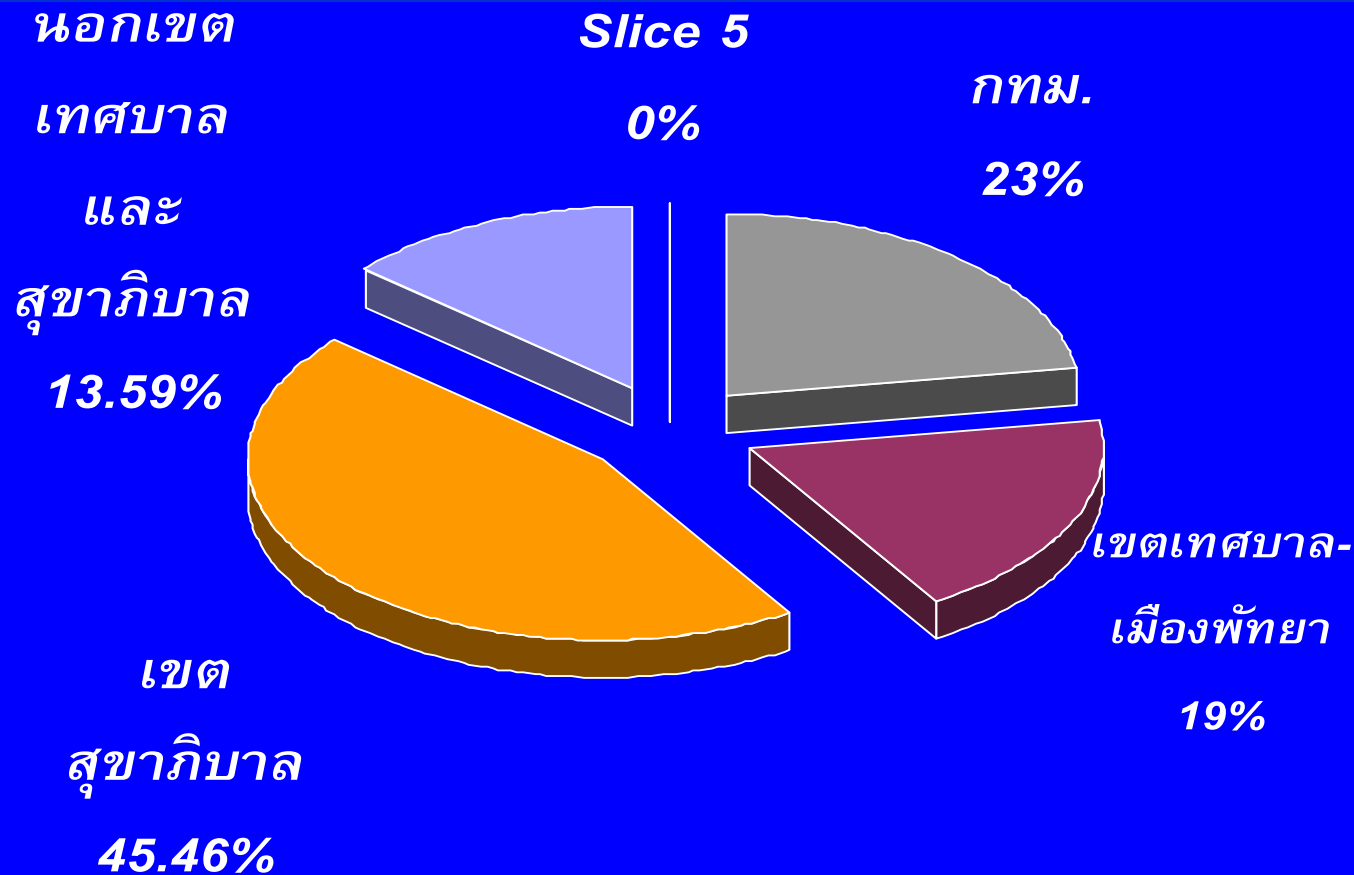
โครงสร้างการบริโภคพลังงานในอนาคต

กรณีพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพจากไม้ยางพารา(Bio- mass)มาใช้เต็มที่

ผลต่อการแก้ไขปัญหาชุมชน

ปริมาณขยะชุมชนในแต่ละพื้นที่ในปัจจุบัน

ที่มา: กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ

การแก้ไขปัญหาขยะชุมชนในปัจจุบัน

ปัจจุบันมีการกำจัดขยะมูลฝอย 3 วิธี คือ

1. การหมักทำปุ๋ย (Composting)
2. การเผาในเตาเผา (Incineration)
3. การฝังกลบอย่างถูกหลักวิชาการ (Sanitary Land Fill)

ที่มา: กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม

ตารางเปรียบเทียบประสิทธิ ภาพการกำจัดขยะแต่ละประเภท

วิธีการกำจัด ขยะ	ประสิทธิ ภาพในการ กำจัด	ต้นทุนการ ดำเนินการ	ผลลัพธ์การ ลงทุนทาง เศรษฐกิจ
1. การหมัก ทำปุ๋ย	กำจัดได้30- 50%	ค่อนข้างสูง	ปุ๋ยอินทรีย์
2.การเผาใน เตาเผา	กำจัดได้ 80- 90%	สูง-สูงมาก	พลังงาน ความร้อน จากการเผา
3.การฝัง กลบ	กำจัดได้ 100%	ต่ำ	ปรับพื้นที่ เป็นสวน สาธารณะ

ที่มา: กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

การนำไม้ยางพาราเข้ามาใช้ในการกำจัดขยะ โดยเป็นเชื้อเพลิงหลักในการเผาไหม้

จะก่อให้เกิดผลทางเศรษฐกิจ คือ

1. ประหยัดน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ใช้ในการเผาไหม้
2. ลดต้นทุนการดำเนินการด้านการเผาขยะ

แต่ก่อให้เกิดพลังงานความร้อนจากการเผาสูง เพื่อนำไปผลิต
กระแสไฟฟ้า

3. ช่วยลดปริมาณขยะในชุมชนต่างๆให้ลดลง

โดยเฉพาะขยะในเขตสุขภาพิบาลที่มีสูง 16,378 ตันต่อวัน

4. เป็นการสร้างรายได้ให้กับชุมชนในพื้นที่

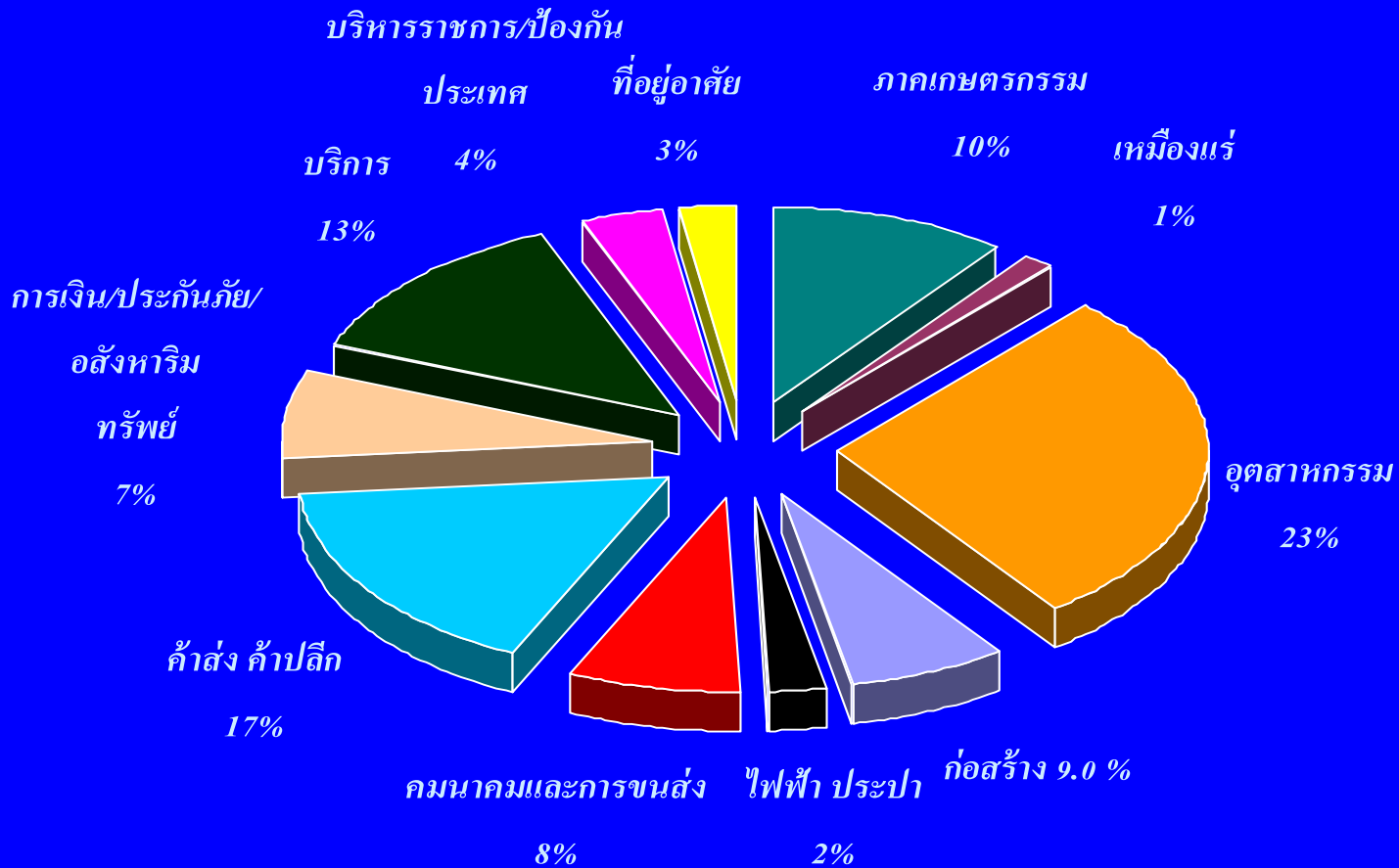
สำหรับการขายไม้ยางพาราเป็นเชื้อเพลิง

5. มีกระแสไฟฟ้าที่เกิดจากการเผาไหม้เป็นพลังงานชุมชน

ลดการลงทุนด้านพลังงานจากภาครัฐ

โครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ที่จะเป็น

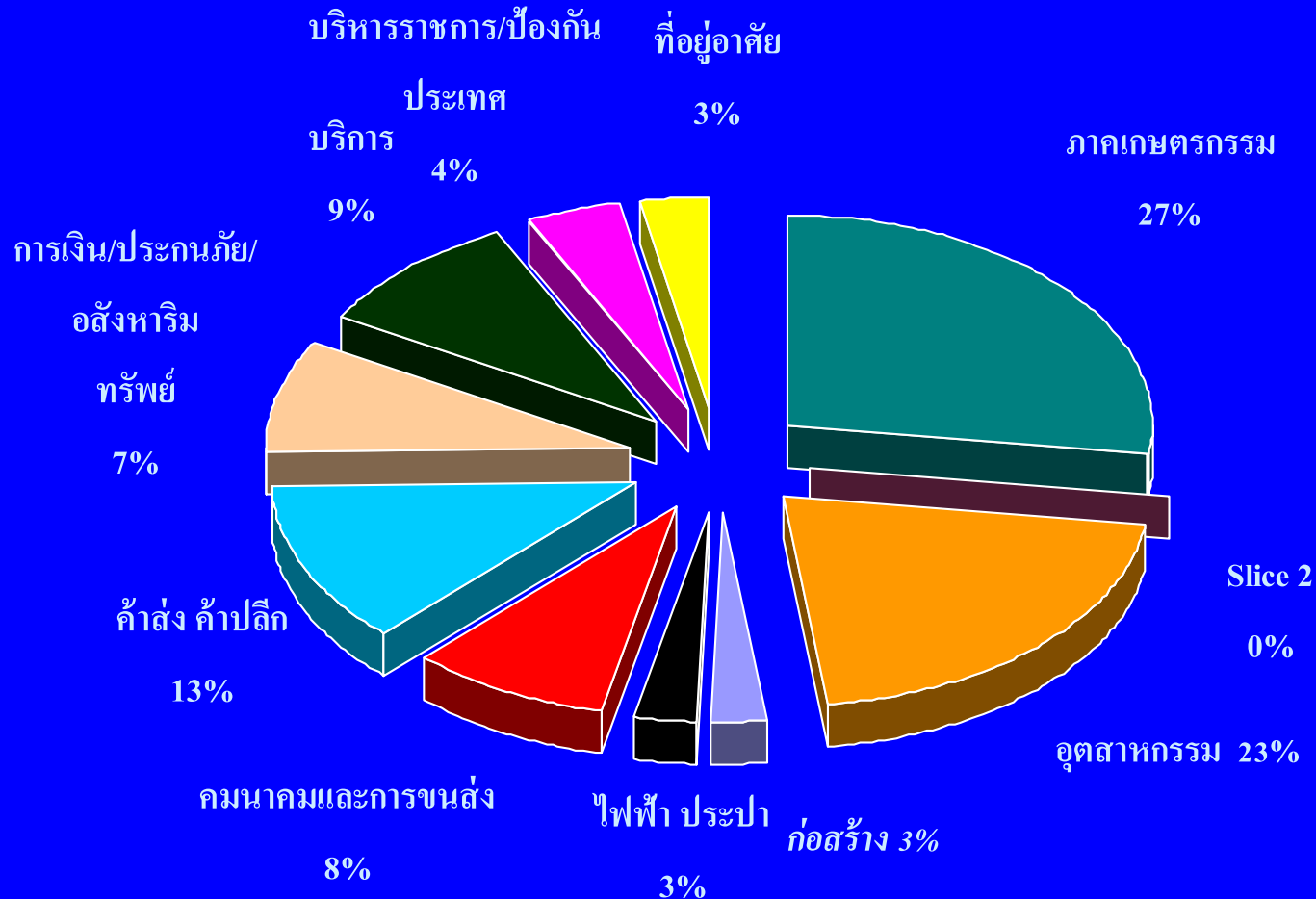
โครงสร้างผลผลิตมวลรวมในประเทศ จำแนกตามสาขาการผลิต ช่วงปี 2534-2536

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ที่จะเป็น

โครงสร้างผลผลิตมวลรวมในประเทศใหม่ จำแนกตามสาขาการผลิต จากผลผลิตไม้ยางพารา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ 11 ประการในการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน

1. จะต้องมีการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ เพื่อให้ภาคเอกชนเข้ามาเป็นกลไกขับเคลื่อน เพื่อเป็นหลักประกันในการป้องกันรักษาป่า
1.development of management forms where private interest is a driving force for ensuring sustainability
2. กระจายอำนาจการบริหารและรับผิดชอบ ทรัพยากรป่าไม้ให้กระจุกตัวในหน่วยงานใด หน่วยงานหนึ่ง
2.decentralization of responsibility for forest resources management
3. เพิ่มขอบเขตการเชื่อมโยง ระหว่างหน่วยงาน อื่นๆที่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการจัดการด้านป่าไม้
3.increased recognition of inter-sectoral linkages that influence forest resources management
4. เพิ่มความเข้มข้นและจริงจัง ในการบริหารจัดการ การป่าไม้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการบริหาร ทรัพยากรป่าไม้ให้มีผลิตภัณฑ์จากป่าที่หลากหลายมากขึ้น รวมทั้งอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากป่า
4. Forest resources management that emphasizes the ability to manage forest for multiple products and services

5. เน้นการสร้างแรงจูงใจให้ภาคเอกชน เข้ามาใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ให้มากขึ้น แทนการใช้กฎระเบียบในการควบคุม

6. เตรียมการกระจายอำนาจ แผนงานการบริหารจัดการที่ผ่านการถ่วงดุลและตรวจสอบแล้ว

7. วางแผนป้องกันความแตกต่างของความหลากหลายทางชีวภาพ สำหรับป่าชุมชนและป่าเอกชน

8. การบริหารแหล่งน้ำ และการเก็บกักน้ำ เพื่อป้องกัน การสูญเสีย

9. กำหนดเป้าหมายที่เป็นไปได้จริงให้สอดคล้องกับแผนการการเงิน โดยสถาบันเพิ่มประสิทธิภาพของประเทศ

5. Incentive rather than regulation for promoting effective utilization in accordance with the carrying capacity of the forest s

6. Mandatory preparation of management plan both for production and protection forests

7. biodiversity protection in community and private forests

8. watershed management and catchment protection

9. Establishment of realistic in line with the financial and institutional capabilities of each country

**10. ยกระดับและพัฒนาขีดความสามารถของ
หน่วยงานรัฐบาล และองค์กรเอกชน
สำหรับการปฏิบัติงานด้านการป่าไม้**

**11. ควบคุมการเคลื่อนย้ายของสังคม โดยหน่วย
งานปฏิบัติการด้านการป่าไม้**

**10. Enhancement of the capacity
of government and non-government
institutions for implement forestry
programs**

**11. Mobilization of society and its
institutions to implement
forestry programs**